

nosti těchto účastníků bylo zpravidla zohledňováno jejich nadání. Učení hrou, situační a prožitkové učení využívali vedoucí zejména v rámci zájmových útvarů předškolních dětí a nejmladších žáků. Vycházeli účelně z přímých zážitků účastníků. Podporovali u nich přirozenou zvědavost a zájem poznávat nové zkušenosti. V případě předškoláků se vzdělávání aktivně účastnili rodinní příslušníci. Výhodou tohoto způsobu vzdělávání je okamžitá informace zákonných zástupců o průběhu vzdělávání i rozvoji jejich dětí.

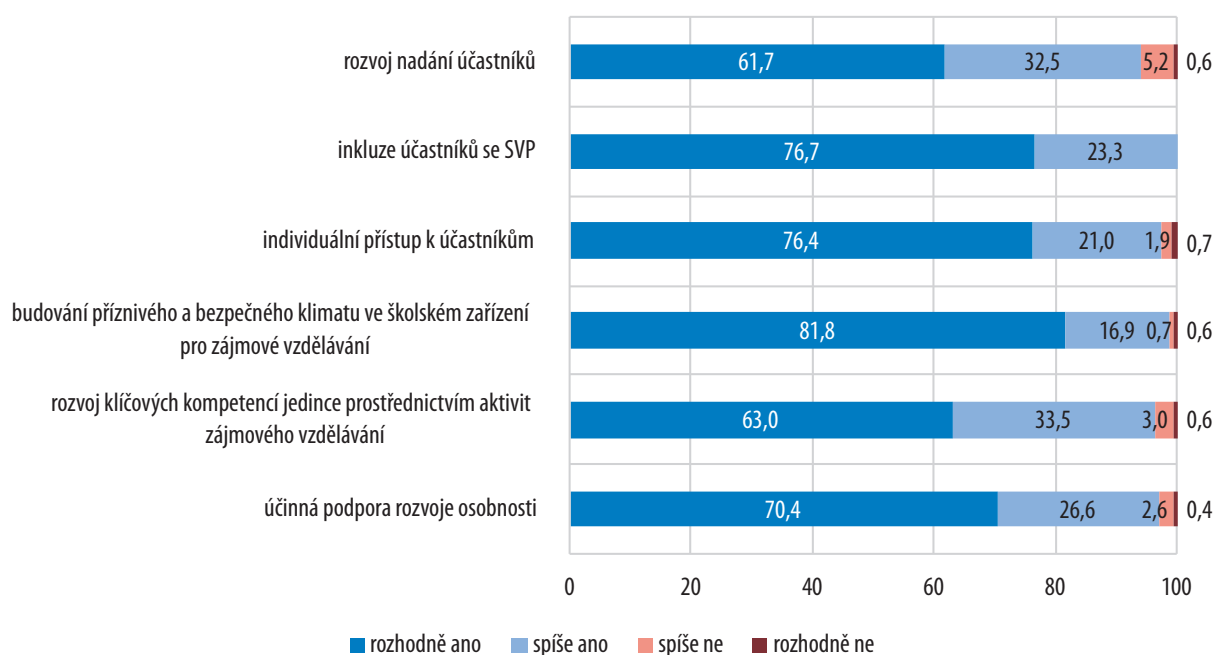
Taneční a divadelní soubory vedli zkušení pedagogové, zpravidla s dlouholetou praxí v oboru. Nejčastěji využívali situační a inscenační výukové metody. Názorně-demonstrační a dovednostně-praktické metody se častěji vyskytovaly zejména v práci rukodělných a keramických kroužků. Hra jako aktivizační metoda byla zařazována běžně ve většině sportovních útvarů. Podílela se významnou měrou na utváření potřebných charakterových a volných vlastností účastníků. Protože probíhala ve skupinách, měla i významnou socializační úlohu.

Běžně byly do vzdělávání zařazovány reálné situace každodenního života. Odpovídající pozornost proto zasluhují kroužky, které pracují na bázi simulačních her (např. malý strážník, mladý chemik apod.). Hra napodobuje určitou reálnou situaci a účastníci se řídí určitými pravidly. Individualizace vzdělávání vedle práce se SVP byla nejpatrnější v rámci hudebních aktivit. Práce s textem a učebnicí a s audiotechnikou byla účelně využívána v jazykových kroužcích.

V hodinách byla patrná snaha o vyšší vstupní motivaci účastníků a o jejich průběžné formativní hodnocení. Na účastníky byly kladeny přiměřené a srozumitelné požadavky a ve většině hodin byla poskytována okamžitá zpětná vazba. Rezervy jsou ve sledování pokroku u jednotlivých účastníků početnějších zájmových útvarů, zejména sportovních. Zásadním nedostatkem ve vzdělávání je nevyužívání sebehodnocení a vzájemného hodnocení účastníků. Vzájemné hodnocení postrádají lekce na bázi hlavně skupinové a projektové práce. Sebehodnocení jako kompetence podporující samostatnost a nezávislost na vedoucím umožňuje rozvoj autentické osobnosti. V případě jejich nevyužití vedoucí útvarů nezískají plnohodnotnou zpětnou vazbu a zároveň nedochází k odhalování a odstranění chyb v práci žáka. Dlouhodobě se ukazuje, že se jedná o problematickou oblast.

Graf 89

Průběh zájmového vzdělávání v SVČ – podíl hospitací (v %) ²⁵

25 Inkluzi účastníků se SVP – jsou zahrnuty pouze hospitace hodin, ve kterých byli přítomni účastníci se SVP.